

[Finansministeren.]

Kritik af de Byggeforetagender paa Landbohøjskolen, som fandt Sted i Aarene 1918—1926, men der har hidtil aldrig været foretaget en virkelig revisionsmæssig Undersøgelse deraf. Nu har det Hovedrevisorat, som har Landbrugsministeriets Revision og dermed naturligvis ogsaa Landbohøjskolen, taget hele dette Spørgsmaal op til en indgaaende Undersøgelse, og Resultatet foreligger i de Indberetninger, som Hovedrevisoraterne har givet.

Jeg skal naturligvis ikke her komme ind paa mange af de Forhold, men jeg vil dog nævne enkelte Ting, fordi det forekommer mig, at det er karakteristisk baade for, hvad der kan opnaas ved saadanne Undersøgelser, men jeg kan ogsaa sige, karakteristisk for, hvordan det ofte gaar i Statsadministrationen til Skade for Statens Økonomi.

Denne Ombygning af Landbohøjskolen kom til at koste alene for selve Skolen 8 Mill. Kr., og det vil jo sikkert undre Mennesker, der nu gaar ud og ser paa Landbohøjskolen, og som kender lidt til, hvad der var i Forvejen, at faa at vide, at det har kostet 8 Mill. Kr. at forøge den med de Bygninger, der er kommet til siden. Byggearbejderne foregik, som jeg nævnte før, i 1918—26, og det maatte naturligvis blive dyrere end anslaaet, men den anslaaede Sum var heller ikke mere end 2,4 Mill. Kr. og blev altsaa 8 Mill. Kr. Disse 8 Mill. Kr. andrager kun Udgifterne til selve Landbohøjskolen. Hvis man tager Erhvervelsen af Sygehjemmet og de deraf følgende Udgifter med, bliver den samlede Udgift 9,4 Mill. Kr. Jeg gør denne Bemærkning, for at man skal vide, at de 8 Mill. Kr. ikke omfatter Erhvervelsen af den nye Bygning.

Ved Erhvervelsen af den blev der samtidig erhvervet en Villa til Direktøren paa Landbohøjskolen, og de Oplysninger, der foreligger om Købet og om Istandsættelsen af denne Villa, viser ogsaa, at der neppe kan siges at være udvist den tilstrækkelige Økonomi paa dette Omraade. Indretningen af Villaen har, efter at den var købt, kostet Staten 100 000 Kr. Det menes ifølge en Udtalelse i Hovedrevisoratets Beretning, at naar man regner Grundprisen ud efter, hvad man gav for hele Sygehjemmet, og beregner noget for Bygningen, vil Anskaffelsessummen for denne Villa andrage op imod en 90 000 Kr. Men det er jo naturligvis ingenting, naar man tænker paa, at dette, at gøre den i Stand og sætte Hegn om Haven, har kostet

100 000 Kr. (*Korsgaard*: Hvor meget er Villaen værd?). Det ærede Medlem spørger om, hvor meget den er værd. Jeg tør desværre ikke have nogen Mening om det, men jeg er ganske sikker paa, at den ikke er de 200 000 Kr. værd, den har kostet.

Den Beretning, som Hovedrevisoratet har afgivet, giver mange Vidnesbyrd om, hvorledes man har undladt at varetage økonomiske Interesser ved hele den Ombygning derude. Den giver Vidnesbyrd om, hvorledes man kun i ringe Omfang har anvendt Licitation, hvorledes man har ladet vigtige Ting udføre efter Regning, hvorledes man har ladet Entreprenørerne faa udbetalt Tillæg, naar Priserne var stigende, men man træffer ikke noget som helst Tilfælde, hvor der er givet Afslag, naar Priserne er gaaet ned. Der gives Oplysninger om, hvorledes Ingeniørhonorarerne formentlig er beregnet efter andre Regler, end de vilde være, hvis det var private Bygherrer, der havde bygget.

Det er ganske interessant at se, hvorledes Landbohøjskolen svarer paa en Udsættelse fra Hovedrevisoratet, hvori der rettes Kritik mod Ingeniørhonorarerne. Det hedder i Beretningen, at Højskolens Direktør i den Anledning oplyser, at han til Ingeniørerne har udtalt, at han, da den ene af dem er Professor ved Højskolen, ikke lader Beregningerne kontrollere, men maa stole paa, at de er korrekte. Dette er, uanset om det nu betyder noget i dette specielle Tilfælde, et Bevis paa, at der er udvist Tillid paa et Omraade, hvor der neppe har været Grund til at udvise denne Tillid, og det giver i hvert Fald et mindre godt Vidnesbyrd om den almindelige økonomiske Kontrol, der har været med hele dette Byggeforetagende.

Som sagt, alt dette belyses udførligt i den Beretning, der er afgivet fra Hovedrevisoratet, og det, jeg har villet benytte denne Lejlighed til, er at give et Eksempel paa, hvorledes Hovedrevisoraterne gennem deres Arbejde til Gavn for Centraladministrationen og ogsaa til Gavn for Rigsdagen er i Stand til at fremskaffe Oplysninger til Vurdering af de økonomiske Foreteelser, som det gælder om at føre Kontrol med. Jeg anbefaler i øvrigt alle Medlemmer af Rigsdagen, som interesserer sig for disse Forhold, at studere de Beretninger, der kommer fra Hovedrevisoraterne; de er efter min Mening i alle Henseender interessante og et Vidnesbyrd om det store Arbejde, der gøres indenfor Hovedrevisoraterne.

Jeg har følt mig nødsaget til at gøre